Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 11. Warszawa, dnia 11 kwietnia 1927 r. Rok IX.

# DZIENNIK URZĘDOWY
## MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 80, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł.; z dodatkiem „Zbiór orzeczeń taryfowych D-tu Ceł Min. Skarbu" — 7 zł. Cena dodatku oddzielnie — 1 zł. bez przesyłki. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ: **Opłaty stemplowe:** 128. Rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. w sprawie zmiany art. 170 ustawy o opłatach stemplowych. 129. Okólnik L. 1633/DPO/VII/27 z dnia 29.III. 27 r. o zaopatrywaniu dystrybutorów w znaki stemplowe. 130. Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych.
**Podatki konsumcyjne:** 131. Okólnik L. 6200/DAk.Mon./W.a. w sprawie zlikwidowania zapas. czystych wódek niemonopol. na terenach, objętych pełnym monopolem.
**Monopol Tytoniowy:** 132. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dn. 7.III. 1927 r. w przedmiocie wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru r. 1927.
**Przepisy celne:** 133. Komunikat Ministerstwo Skarbu o otwarciu ruchu granicz. z Wiel. Glisna do Zemmen. 134. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 1.IV.27 r. w sprawie odprawy celnej materjałów wojennych.
**Przepisy rachunkowo-kasowe:** 135. Przepisy rachunkowo-kasowe dla Admin. Dzien. Urzęd. Min. Skarbu, jako specjal. poborcy.
**Sprawy walutowe:** 136. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 26.III.27 r. o przedłużeniu terminu przewidzianego w art. 1 ust. z dn. 2.III.1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządz. obrotu pieniężnego z krajami zagran. oraz obrotu obcemi walutami.
**Sprawy Spółdzielcze:** 137. Komunikat Rady Spółdzielczej.
**Przepisy o państwowej służbie cywilnej:** 138. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 marca 1927 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 17.II. 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

## Opłaty stemplowe.

### 128.

### Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 26 marca 1927 r.

**w sprawie zmiany art. 170 ustawy o opłatach stemplowych.**

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Art. 170 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) uzupełnia się przez dodanie następującego ustępu drugiego:

„Minister Skarbu władny jest pod warunkiem wzajemności zwolnić od opłaty stemplowej zagraniczne papiery wartościowe, które na skutek zmiany monetarnej wypuszczono:

a) zamiast zagranicznych papierów wartościowych, wymienionych w ustępie poprzednim, lub

b) zamiast zagranicznych papierów wartościowych, zaopatrzonych po wejściu ustawy niniejszej w życie w urzędowy dowód uiszczenia opłaty na rzecz Skarbu Państwa Polskiego".

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospoltej:
(—) *I. Mościcki.*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*
Minister: (—) *K. Bartel.*
Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*
Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*
Minister Skarbu: (—) *G. Czechowicz.*
Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: (—) *Dr. Dobrucki.*
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Komunikacji: (—) *Romocki.*
Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*
Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*
Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*
Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 1 kwietnia 1927 r. Nr. 31 poz. 256).

## 129.

### OKÓLNIK L. DPO. 1633/VII/27.

**w sprawie zaopatrywania dystrybutorów w znaki stemplowe (§ 23 r. w. s.).**

Do wszystkich Izb Skarbowych oraz Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego.

W myśl § 23 r. w. s. dystrybutorzy powinni zaopatrywać się w znaki stemplowe w tej Kasie Skarbowej, w której okręgu wykonywują sprzedaż. Ponieważ jednak zdarza się, że Kasa, właściwa według siedziby dystrybutora, nie jest zarazem Kasą, położoną *najbliżej* tej siedziby dystrybutora lub, iż komunikacja z Kasą właściwą jest dla dystrybutora o wiele trudniejszą, niż z inną *Kasą*, przeto Ministerstwo Skarbu upoważnia Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) do udzielania w razie stwierdzenie wspomnianych wyjątkowych okoliczności odnośnym dystrybutorom, na ich prośbę, zezwolenia na zaopatrywanie się w znaki stemplowe nie w Kasie Skarbowej, wskazanej w § 23 r. w. s., lecz w innej.

Jeżeliby ta inna Kasa znajdowała się poza okręgiem tej Izby skarbowej, w której dystrybutor ma siedzibę, to ta Izba może udzielić powyższego zezwolenia tylko w porozumieniu z Izbą skarbową, właściwą według siedziby owej Kasy.

O każdem takiem wyjątkowem zarządzeniu Izba skarbowa, właściwa według siedziby tej Kasy skarbowej, w której dystrybutor ma się zaopatrywać w znaki stemplowe zawiadomi tę Kasę; Kasa zapisze to zawiadomienie do skorowidza (§ 126 i. s.).

Nadzór nad dystrybutorem (§ 51 i. s.) wykonywa również w przypadkach, o których mowa, urząd skarbowy, właściwy według siedziby dystrybutora.

Warszawa, dnia 29 marca 1927 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

---

## 130.

**Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.**

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

43. *(art. 76). I.* Opłata stemplowa w myśl rozdziału trzynastego u. o. s. staje się wymagalna (w myśl art. 1 oraz punktu „a" art. 76 u. o. s.) również wówczas, gdy imienny papier wartościowy został przez właściciela papieru wartościowego zaopatrzony w indos *in blanco* i wręczony innej osobie. (Wyjątki od tej zasady są podane niżej w ustępie VI).

II. Jeżeli osoba A zaopatrzyła imienny papier wartościowy w indos in blanco i wręczyła go osobie B, a następnie B, zaopatrzywszy papier wartościowy *w dalszy indos in blanco* — wręczył go osobie C, to opłacie w myśl rozdziału trzynastego podlega nietylko pierwszy, lecz także drugi indos. (Wyjątki od tej zasady są podane niżej w ustępie VI).

III. Opłata od indosu (pełnego lub in blanco), umieszczonego na imiennym papierze wartościowym, należy się (o ile nie zachodzą wyjątki podane niżej w ustępie VI) bez względu na to, czy kontrahenci (lub jeden z nich) wykonywają czynności bankierskie, względnie czy umowę zawarto za pośrednictwem maklera przysięgłego (art. 75, ustęp czwarty) lub czy warunków tych w przypadku poszczególnym niema.

IV. Jeżeli osoba A, zaopatrzywszy imienny papier wartościowy w indos in blanco, wręczyła go osobie B, a następnie B, zawarłszy z osobą C umowę o sprzedaż tego papieru wartościowego lub o zamianę na inny papier wartościowy (art. 75, punkt „a" oraz ustęp drugi) wręcza go osobie C, *nie zaopatrzywszy w dalszy indos*, to ta sprzedaż lub zamiana podlega opłacie w myśl rozdziału trzynastego, gdy zachodzi jeden z warunków, wymienionych w ustępie czwartym art. 75, t. j. gdy choć jeden z kontrahentów wykonywa czynności bankierskie lub gdy umowę zawarto za pośrednictwem maklera przysięgłego.

V. Jeżeli osoba A, zaopatrzywszy imienny papier wartościowy w indos in blanco, wręczyła go osobie B, a następnie B oddaje ten papier wartościowy C do sprzedaży komisowej i w tym celu wręcza go osobieC, nie zaopatrzywszy w dalszy indos i wreszcie C sprzedaje tenże papier osobie D (w imieniu własnem, a na rachunek osoby B), również *nie zaopatrzwszy go w dalszy indos*, to — o ile zachodzą warunki, wymienione w ustępie czwartym art. 75 — opłata w myśl rozdziału trzynastego należy się *dwukrotnie:* od umowy o sprzedaż, zawartej między osobami C i D oraz od wykonania umowy komisowej (art. 75, ustęp trzeci).

VI. Opłata w myśl rozdziału trzynastego nie należy się:

1) jeżeli indos ma na celu przejście własności nie z tytułu sprzedaży lub zamiany, lecz z innego tytułu np. celem wypłacenia zapisu albo celem wniesienia papieru wartościowego do spółki tytułem wkładu rzeczowego,

2) jeżeli właściciel imiennego papieru wartościowego — zaopotrzwszy go w indos in blanco — wręczył go innej osobie tytułem oddania *w zastaw.*

W przypadku oddania w zastaw opłata w myśl rozdziału trzynastego staje się wymagalna (na mocy art. 75, ustępu drugiego) dopiero wówczas, gdy wierzyciel (A) — celem zaspokojenia swej pretensji — a) bądź wypełnił indos in blanco (nazwiskiem własnem lub innej osoby), b) bądź — zaopatrzywszy papier wartościowy w dalszy indos (pełny lub in blanco) — wręczył go innej osobie (osobie B) z tytułu sprzedaży lub zamiany na inny papier wartościowy, c) gdy wierzyciel (A) wręczył papier wartościowy innej osobie (osobie B) z tytułu sprzedaży luz zamiany, *nie zaopatrzywszy go uprzednio w dalszy indos.*

W przypadku, wymienionym pod „b" należy uiścić opłatę w myśl rozdziału trzynastego *dwukrotnie:* od przejścia własności na wierzyciela i od przejścia własności na osobę B. W przypadku, o którym mowa pod „c" należy w każdym razie uiścić opłatę od przejścia własności na wierzyciela; opłatę zaś od przejścia własności na osobę B tylko w takim razie, jeżeli zachodzi jeden z warunków, wymienionych w ustępie czwartym art. 75 (t. j. gdy choć jeden z kontrahentów wykonywa czynności bankierskie lub gdy umowę o sprzedaż lub zamianę zawarto za pośrednictwem maklera przysięgłego.

VII. Jeżeli instytucja emitująca, której przedstawiono imienny papier wartościowy celem przepisania własności, stwierdza że od czasu poprzedniego uwidocznienia osoby właściciela we właściwej księdze umieszczono na papierze wartościowym *szereg* indosów, to przepisanie własności jest uzależnione od stwierdzenia, że opłaty stemplowe uiszczono od *wszystkich* indosów.

VIII. Jeżeli na imiennym papierze wartościowym umieszczono *szereg* indosów i od żadnego z nich nie uiszczono opłaty stemplowej, to władza skarbowa może od każdego indosanta lub indosatarjusza wymagać tylko tej opłaty stemplowej, która należy się od umów, zawartych przez danego indosanta, względnie indosatarjusza.

Przykład:

a) pierwszy właściciel imiennego papieru wartościowego (A) sprzedaje go osobie B i w tym celu wręcza go tej osobie, zaopatrzywszy w indos in blanco.

b) Następnie B sprzedaje papier osobie C i w tym celu wręcza go jej, zaopatrzwszy w indos in blanco.

c) Wreszcie C sprzedaje papier bankowi „D" i w tym celu wręcza go temu bankowi, *nie zaopatrzywszy w indos.*

A, B, C i D mają mieszkanie lub siedzibę w Polsce. A, B i C nie wykonywują czynności bankierskich. Umowy wyżej wymienione, zawarte bez pośrednictwa maklera.

W przypadku powyższym: A jest obowiązany do uiszczenia opłaty tylko od indosu „a"; B jest obowiązany do uiszczenia opłat od indosów: „a" i „b"; C jest obowiązany od uiszczenia opłaty od indosu „b"; D jest obowiązany do uiszczenie opłaty od umowy „c". Obowiązek osób A, B i C opiera się na punkcie „2d" artykułu 80 u. o. s., obowiązek banku „D" na punkcie „2b" tegoż artykułu. (L. DPO. 2780/VIII/27).

# Podatki Konsumcyjne.

## 131.

### OKÓLNIK L. 6200/D.A.M./W.a.

**w sprawie zlikwidowania zapasów czystych wódek niemonopolowych na terenach, objętych pełnym monopolem.**

Do Izby Skarbowej — Wydział IV (wszystkie) i do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydz. Skarbowy w Katowicach.

Celem zlikwidowania zapasów czystych wódek wyrobu prywatnych fabryk, znajdujących się na terenach pełnego monopolu spirytusowego, wydaje się na podstawie rozporządzeń z 25 września 1925, z 7 lipca 1926 i z 25 sierpnia 1926 (Dz. U. R. P. Nr. 100 z r. 1925, poz. 705, Nr. 67 i 90 z r. 1926, poz. 397 i 517) następujące zarządzenie:

1. Fabrykanci wódek i sprzedawcy wódek (hurtowi i detaliczni) są obowiązani przedłożyć najbliższemu Oddziałowi Kontroli Skarbowej pisemne zgłoszenie w dwu egzemplarzach zapasów czystych wódek wyrobu prywatnych fabryk, znajdujących się u nich po upływie terminu likwidacyjnego, wyznaczonego do rozsprzedaży tych zapasów, a to na terenie całego Państwa, z wyjątkiem województw poznańskiego i pomorskiego, w terminie do 20 kwietnia 1927 r. włącznie, a w województwach poznańskiem i pomorskiem do 5 lipca 1927 r. włącznie.

W zgłoszeniu ma być podana ilość i pojemność butelek, moc wyrobu, ogólna ilość litrów objętościowych i ilość litrów spirytusu 100%, zawarta w wyrobach według napisów na etykietach.

2. Kontrola Skarbowa zbada zgodność zapasów ze zgłoszeniem, jeden egzemplarz zgłoszenia, potwierdzony, zwróci zgłaszającemu, a drugi dołączy do specjalnie na ten cel załączonego wykazu ewidencyjnego, w którym winny być wskazane: nazwa firmy, imię i nazwisko właściciela, adres firmy, ilość i pojemność naczyń, moc wyrobów, ogólna ilość litrów płynu oraz ilość absolutnego alkoholu, zawartego w wyrobach, według wskazań etykiet.

3. Izby skarbowe zbiorą sporządzone przez Kontrolę Skarbową wykazy ewidencyjne i prześlą je Dyrekcji P. M. S. Wydział II w przeciągu dni 20 od oznaczonych wyżej terminów.

4. Wymienione wyżej przedsiębiorstwa obowiązane są dostarczyć posiadany zapas wódek czystych wyrobu prywatnych fabryk własnym kosztem do Wytwórni względnie hurtowni Państwowego Monopolu Spirytusowego.

5. Hurtownie monopolowe sprawdzą ilościowo wódki czyste, dostarczone przez wspomniane przedsiębiorstwa, pokwitują z odbioru i prześlą je do macierzystej wytwórni. Pokwitowania z odbioru wódek zawierać będą dane o ilości i pojemności dostarczonych butelek z wyrobami oraz o mocy wyrobów, zebrane wedle napisów na etykietach. Pokwitowania te sporządzone będą w 2 egzemplarzach, z których — pierwszy doręczyć należy dostarczającemu wyroby, a drugi przesyłać do Wytwórni wraz z wyrobami.

6. Kierownicy Państwowych Wytwórni sprawdzą dostarczone do tych wytwórni, czy to bezpośrednio, czy to za pośrednictwem hurtowni monopolowych wódki wyrobu prywatnych fabryk, komisyjnie w obecności Kontroli Skarbowej, a wynik sprawdzenia wpiszą do specjalnie w tym celu zaprowadzonego wykazu ewidencyjnego, w którym zostaną uwidocznione: imię, nazwisko i adres właściciela, ilość i pojemność butelek, moc etykietowa wyrobów, ogólna ilość litrów płynu i ogólna ilość zawartego w dostarczonych wyrobach, według etykiet, alkoholu absolutnego.

Dostarczone wyroby zostaną w obecności Komisji zlane do odpowiedniego, należycie wymierzonego naczynia i dokładnie wymieszane, poczem Komisja określi faktyczną ilość zawartego w dostarczonych wyrobach alkoholu absolutnego i dane te wpisze do wyżej wskazanego wykazu ewidencyjnego.

Właściciele przedsiębiorstw, do których należą dostarczone wódki lub upoważnieni przez nich zastępcy, mogą być obecni przy czynnościach urzędowych sprawdzania tych wódek i mogą żądać, by ewentualne ich zastrzeżenia były wpisywane do wykazu ewidencyjnego.

Niejawienie się wymienionych osób nie powoduje wstrzymania czynności komisji.

7. Po dokonaniu wskazanych czynności Kierownictwo Wytwórni zarządzi:

A. Przy dostarczeniu przez posiadaczy wódek czystych bezpośrednio do wytwórni:

a) wydanie fabrykantom wdek tylu litrów spirytusu 100° luzem, ile zostanie stwierdzone przez Komisję w dostarczonych wyrobach, przyczem fabrykanci winni będą dopłacić różnicę między ceną sprzedażną spirytusu do wyrobu wódek czystych a taką ceną do wyrobu wódek gatunkowych obowiązującą w dniu otrzymania spirytusu. Otrzymany spirytus ma być przerobiony na wódki gatunkowe,

b) właścicielom prywatnych hurtowni i miejsc detalicznej sprzedaży wydanie takiej ilości alkoholu w wyrobach monopolowych, jaka stwierdzona została przez Komisję w dostarczonych wyrobach prywatnych fabryk.

B. Przy dostarczeniu wyrobów za pośrednictwem hurtowni — zarządzi wydanie przez hurtownie, przy najbliższym poborze przez posiadacza pokwitowania wyrobów monopolowych takiej ilości alkoholu w wyrobach monopolowych, jaka stwierdzona została przez Komisję w dostarczonych za pośrednictwem hurtowni wyrobach prywatnych fabryk.

8. Prywatni hurtownicy i właściciele miejsc detalicznej sprzedaży mogą posiadane wódki wyrobu prywatnych fabryk dostarczać dla wymiany tak przez hurtownie jak i bezpośrednio do wytwórni, fabrykanci zaś obowiązani są dostarczyć swoje wyroby obowiązkowo do wytwórni.

Właściciele prywatnych hurtowni, otrzymane w drodze wymiany wyroby monopolowe będą mogli sprzedawać na ogólnych zasadach, bez względu na to, czy posiadają prawo sprzedaży wyrobów monopolowych czy też tego prawa nie posiadają.

9. Dostarczone do wytwórni monopolowych wódki czyste skierowane zostaną do rektyfikacji dla przerektyfikowania i dalszego przerobu.

10. Wódki czyste wyrobu prywatnych fabryk winny być dostarczone do przedsiębiorstw Państwowego Monopolu Spirytusowego w celu wymiany, na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województw poznańskiego i pomorskiego, do dn. 5 maja, a na terenie województw poznańskiego i pomorskiego do dn. 20 lipca 1927 r.

Przedsiębiorstwa P. M. S. będą załatwiać wymianę bezpośrednio po dostarczeniu wódek tak, aby wymianę zakończyć we wszystkich Izbach skarbowych z wyjątkiem poznańskiej i pomorskiej do dn. 20 maja, a w Izbach poznańskiej i pomorskiej do dn. 30 lipca 1927 r.

11. Ujawnione po terminach wskazanych w p. 7 w obrocie handlowym wódki czyste wyrobu prywatnych fabryk winna Kontrola Skarbowa kwestjonować, a z winnymi sporządzać protokóły w celu pociągnięcia ich do odpowiedzialności karno-skarbowej.

Zakwestjonowane wódki, o ile nie będą mogły z jakichkolwiek powodów być skonfiskowane, winny być wymienione na wyroby monopolowe w wyżej podany sposób.

12. Sporządzone przez Komisję przy P. W. W. wykazy wymienionych wódek mają być nadesłane po ukończeniu wymiany do Dyrekcji P. M. S. (Wydział II), która porówna te wykazy z wykazami otrzymanemi od Izb Skarbowych i w razie stwierdzania podejrzanych niezgodności zakomunikuje wyniki odnośnemu Urzędowi Skarbowemu Akcyz i Monopolów Państwowych w celu przeprowadzenia dochodzeń i ew. pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karno-skarbowej.

Dyrekcja zakomunikuje również odnośnym urzędom spis osób, które uchylą się od wymiany, a to w celu pociągnięcia ich do odpowiedzialności.

Izby Skarbowe zawiadomią o tem niezwłocznie podwładne Urzędy i Kontrolę Skarbową, a także fabrykantów i sprzedawców wódek i dopilnują terminowego wykonania wymienionych wyżej czynności.

Warszawa, dnia 24 marca 1927 r.

Podsekretarz Stanu:

(—) *Góra*.

# Monopol tytoniowy.

## 132.

## OBWIESZCZENIE

**Ministra Skarbu z dnia 7 marca 1927 roku w przedmiocie wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru roku 1927.**

Na podstawie art. 7 ustawy z 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 409) o monopolu tytoniowym ustanawia się następującą taryfę wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru roku 1927:

### I. KATEGORJA

Tytonie kwitnące czerwono i różowo

| Klasa | WYMOGI | | Cena za 1 kg. Zł. | gr. |
|---|---|---|---|---|
| Doborowe | Liście środkowe, zdrowe, dojrzałe, wielkie, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione, przedniej jakości . . . . . . . . . . | wygładzone i wiązane w wiązki (papusze). | 2 | 30 |
| I | Liście środkowe, zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, dość jednolicie zabarwione . . . . . . . . . . . . . . | | 2 | — |
| II | Liście środkowe, zdrowe, dojrzałe, nieco uszkodzone; liście wierzchołkowe i dolne zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone. . . . . | | 1 | 75 |
| III | Liście środkowe, zdrowe, dojrzałe, znacznie uszkodzone, liście wierzchołkowe i dolne zdrowe, dojrzałe, nieco uszkodzone . . | | 1 | [illegible]0 |
| IV | Liśeie środkowe. dojrzałe i zdrowe, wiązane ale niewygładzone; wszystkie liście wiązane i wygładzone, które nie mogą być zaliczone do klasy III-ej, ale do fabrykacji są przydatne . . . . . . . . | | 1 | — |
| V | Liście niewiązane i części liści zdrowych: | | | |
| | a) bez żadnych obcych domieszek . . . . . . . . | | — | 40 |
| | b) nieco zanieczyszczone obcemi domieszkami, niewpływającemi ujemnie na przydatność liścia do fabrykacji . . . . . . | | — | 20 |

### II. KATEGORJA

1. Tytoń pomorski (uprawiany w powiecie grudziądzkim Województwa Pomorskiego).
2. Bakun krzemieniecki (uprawiany w Województwie Wołyńskim).

| Klasa | WYMOGI | Cena za 1 kg. Zł. | gr. |
|---|---|---|---|
| I | Liście zdrowe, dojrzałe, wygładzone, wiązane w wiązki (papusze) . | 1 | 45 |
| II | a) Liście zdrowe, dojrzałe, niewygładzone, wiązane w wiązki (papusze). . . . . . . . . . . . . . . .<br>b) Liście tytoniu pomorskiego, zdrowe, dojrzałe, niewygładzone, nawleczone na sznury, które są zwinięte i związane . . . | 1 | 35 |
| III | Liście niezupełnie dojrzałe, liście niewiązane i części liści zdrowych: | | |
| | a) bez żadnych obcych domieszek . . . . . . . . | — | 35 |
| | b) nieco zanieczyszczone obcemi domieszkami, niewpływającemi ujemnie na przydatność liścia do fabrykacji . . . . . | — | 15 |

## III. KATEGORJA
### Machorka.

| Klasa | WYMOGI | Cena za 1 kg. Zł. | gr. |
|---|---|---|---|
| I | Liście zdrowe, dojrzałe, dobrej jakości, wiązane w wiązki (papusze). | 1 | 35 |
| II | Liście zdrowe, dojrzałe, gorszej jakości, wiązane w wiązki (papusze). | 1 | 15 |
| III | Liście niezupełnie dojrzałe, liście niewiązane oraz części liści zdrowych: | | |
| | a) bez żadnych obcych domieszek . . . . . . . . . | — | 35 |
| | b) nieco zanieczyszczone obcemi domieszkami, niewpływającemi ujemnie na przydatność liścia do fabrykacji . . . . . . | — | 15 |
| | Łodygi wiązane, zdrowe, wysuszone . . . . . . . . . | — | 15 |

Jeden kilogram zdrowego czystego nasienia wybranego przez organa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego — 10 złotych.

**Liście tytoniowe winny być należycie wysuszone, sortowane i niefermentowane.**

Łodyg roślin tytoniowych I i II kategorji nie będzie się wykupywać. Liście tytoniowe z łodygami przyjmowane będą po cenie niższej, ustanowionej w najniższych klasach taryfowych przy odpowiednim obniżeniu wagi.

Liście i części liści zupełnie niezdatne do fabrykacji (niedojrzałe, zupełnie zmarznięte, spleśniałe, zgniłe, zepsute) tudzież pędy boczne roślin tytoniowych, dalej liście pomieszane z ziemią, piaskiem, popiołem, nawozem i t. p. będą odbierane jako materjał niezdatny do użytku bez wynagrodzenia.

Produkcja liści odrostowych (otawy) jest zakazana. Wyjątkowo w razie zniszczenia liści tytoniowych albo ich uszkodzenia w tym stopniu, że dalszy ich rozwój i dojrzenie jest uniemożliwione, może plantator uzyskać pozwolenie na produkcję liści odrostowych, jeżeli zniszczenie to albo uszkodzenie miało miejsce przed 15 sierpnia.

Pozwolenia na produkcje liści odrostowych wydaje Urząd, który udzielił pozwolenia na uprawę tytoniu.

Liście odrostowe, wyprodukowane za zezwoleniem urzędu monopolowego, odbierane będą, o ile będą posiadały i wielkość i cechy klasyfikacyjne liści pierwotnych o jedną klasę niżej, jak odpowiadające im liście pierwotne.

Liście odrostowe wyprodukowane nielegalnie, odbierane będą w najniższej klasie.

Mieszane wiązki liści t. j. takie, które zawierają liście tytoniu I-ej i II-ej względnie III-ej kategorji, będą odbierane po cenach ustanowionych dla tytoni kat. III-ej.

Liście niezupełnie wysuszone będą zaliczone do bezpośrednio niższej klasy od tej klasy, do którejby kwalifikowały się w zupełnie suchym stanie. To samo odnosi się do liści zwilżonych, te jednak będą zaliczone przy tytoniach wszystkich 3-ch kategoryj najwyżej do klasy II-ej, a ponadto przy tych liściach obniżona będzie waga dostawionego tytoniu stosownie do zawartości wilgoci.

Ceny oznaczone w powyższej taryfie rozumieją się loco monopolowa stacja odbiorcza ewentualnie kolejowa stacja załadowania, wyznaczona przez Urząd Wykupu Tytoniu jako stacja odbiorcza.

Za dowóz tytoniu do stacji odbiorczej wypłacać będzie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wynagrodzenie w wysokości 10 gr. od każdych 100 kilogramów tytoniu za każdy pełny kilometr. Wynagrodzenie to przyznane będzie tylko za pełne 10 kilogramów; poniżej 10 kg. wynagrodzenie to nie będzie wypłacane.

Ułamki groszy przy tem wynagrodzeniu nie będą wypłacane.

Koncesjonowanemu plantatorowi, który wypełnił wszystkie obowiązki plantatora i odstawił Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego powyżej 100 kg. liści tytoniowych, wypłacana będzie premja przy dostawieniu do 1000 kg. w wysokości 10%, przy dostawieniu ponad 1000 kg. w wysokości 15% kwoty, przypadającej mu tytułem ceny wykupu za odstawione liście,

a) przy tytoniach I-ej kategorji, jeżeli przeciętna cena wszystkich sprzedanych przez plantatora liści tej kategorji wynosić będzie najmniej 1 zł. 75 gr. za kilogram,

b) przy tytoniach II-ej kategorji, jeżeli przeciętna cena wszystkich sprzedanych przez plantatora liści tej kategorji wynosić będzie 1 zł. 40 gr. za 1 kilogram,

c) przy tytoniach III-ej kategorji, jeżeli przeciętna cena wszystkich sprzedanych przez plantatora liści tej kategorji wynosić będzie najmniej 1 zł. 25 gr. za 1 kg.

Plantatorom tytoniu koncesjonowanym, którzy uprawiali tytoń na przestrzeni mniejszej niż 500 mtr. kw., a zatem niedotrzymali najniższego wymiaru gruntu przepisanego dla uprawy tytoniu w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 1, poz. 3 z r. 1927) a niedotrzymania tego wymiaru nie usprawiedliwili, potrącona będzie przy wykupie tytoniu, stosownie do postanowienia § 16 powołanego rozporządzenia kara konwencjonalna w wysokości:

a) 35% ceny wykupna za dostawiony surowiec

tytoniowy, jeżeli tytoń zasadzono na przestrzeni mniejszej niż 250 mtr. kw.

b) 25% ceny wykupna za dostawiony surowiec tytoniowy, — jeżeli plantacja tytoniowa obejmuje przestrzeń od 250 do 400 mtr. kw.,

c) 15% ceny wykupna za dostawiony surowiec tytoniowy, jeżeli plantacja obejmuje przestrzeń od 400 — 500 mtr. kw.

O miejscu i czasie wykupu krajowego surowca tytoniowego zawiadomią plantatorów właściwe urzędy wykupu tytoniu.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

---

# Przepisy celne.

## 133.

### KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu, począwszy od dnia 1-go marca r. b. otwierana jest dla ruchu granicznego dwa razy w tygodniu droga, wiodąca z Wielkiego Glisna do Zemmen, a to:

1) w poniedziałki od godziny 8—12 i od 14—17 dla ruchu osobowego *bez towarów*, oraz

2) w soboty w tych samych godzinach tak dla ruchu osobowego, jak i towarowego.

Warszawa, dn. 29 marca 1927 r.

Kierownik Departamentu Ceł:
(—) *Dr. W. Rasiński.*

---

## 134.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU.

z dnia 1 kwietnia 1927 r.

**w sprawie odprawy celnej materjałów wojennych.**

Do wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Celem uregulowania odprawy celnej materjałów wojennych zarządza się, co następuje:

1) ostateczną odprawę celną materjałów wojennych uskuteczniają urzędy celne, wskazane przez polskie władze wojskowe w każdym wypadku,

2) graniczne urzędy celne mają przekazywać materjał wojenny do ostatecznej odprawy celnej do wskazanego urzędu celnego bez rewizji celnej.

Zgłoszenie do przekazania opiewać winno ogólnie („materjał wojenny") bez bliższego określenia i bez dołączania specyfikacji.

3) Dostęp do wagonów i statków, zawierających materjał wojenny może nastąpić tylko za zezwoleniem władz wojskowych

4) wstęp urzędników celnych na teren, ogrodzony przez władze wojskowe i przeznaczony dla przeładunku i przechowywania materjałów wojennych, dozwolony jest tylko za pisemnem pozwoleniem władz wojskowych,

5) materjały wojenne, przeznaczone do przekazania, mają urzędy celne przyjmować od władz wojskowych tuż za ogrodzeniem, postępując z niemi w myśl postanowień, zawartych w punkcie 2-gim niniejszego rozporządzenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

---

# Przepisy rachunkowo-kasowe.

## 135.

### PRZEPISY

**rachunkowo - kasowe dla Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, jako specjalnego poborcy, wydane przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli.**

§ 1.

Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, jako specjalny poborca, przyjmuje bezpośrednio wpływy, związane z administracją Dziennika Urzędowego i wydawnictw Ministerstwa Skarbu, oraz wpłaty — za pośrednictwem Intendentury Ministerstwa — ze sprzedaży produktów z ogrodu.

§ 2.

Do wpływów, związanych z administracją Dziennika Urzędowego i wydawnictw Ministerstwa Skarbu, należą opłaty za sprzedaż i abonament Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu opłaty za umieszczone w nim ogłoszenia oraz za sprzedaż innych wydawnictw.

Opłaty te mogą być wnoszone przez strony również na konto czekowe Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O.

§ 3.

Administracja Dziennika prowadzi:

1) kwitarjusze według wzoru Nr. 1 a, b, c dla wpływów, związanych z administracją Dziennika Urzędowego i wydawnictw Ministerstwa Skarbu, i według wzoru Nr. 1-d dla wpłat ze sprzedaży produktów z ogrodu Ministerstwa Skarbu; kwitarjusze te prowadzi się przez kalkę podwójnie chemicznym ołówkiem, z których pierwszy egzemplarz kwitu wręcza się stronie, drugi zaś pozostaje w kwitarjuszu.

2) księgę kasową według wzoru Nr. 2.

3) księgę awizacji przekazów pocztowych (wzór Nr. 14 do § 106 Instrukcji dla Kas Skarbowych) z tą zmianą, że w rubryce ostatniej wpisuje się numer kwitu wystawiony z odnośnego kwitarjusza.

Ponadto Intendetura prowadzi wykazy wpływów dziennych ze sprzedaży produktów z ogrodu według wzoru Nr. 3 podwójnie przez kalkę.

Księgi: kasowa oraz awizacji przekazów pocztowych winne być ponumerowane, przesznurowane, opatrzone pieczęcią i podpisem Dyrektora Departamentu Prezydjalnego z podaniem ilości stron.

Wszelkie poprawki w tych księgach winne być uskuteczniane czerwonym atramentem, należycie omówione i stwierdzone podpisem prowadzącego księgę.

Pokwitowania winny być ponumerowane, a ilość pokwitowań zawartych w zeszytach kwitarjuszy powinna być również potwierdzona przez władzę przełożoną.

Pokwitowania zepsute winny być przekreślone czerwonym atramentem, pokwitowanie niewydane płatnikom winny pozostawać w kwitarjuszu.

§ 4.

Urzędnik wyznaczony przez władzę przełożoną prowadzi kasę i pobiera bezpośrednio wpływy, związane z administracją Dziennika Urzędowego i wydawnictw, wpłaty zaś ze sprzedaży produktów z ogrodu otrzymuje od funkcjonarjusza, upoważnionego do ich sprzedaży, który obowiązany jest codziennie przekazywać urzędnikowi prowadzącemu kasę osiągnięte przez niego dzienne wpływy wraz z wykazem według wzoru 3 za pokwitowaniem na pozostającym u niego drugim egzemplarzu tegoż wykazu.

Na każdą pobraną kwotę wydaje urzędnik pobierający pieniądze pokwitowanie z kwitarjusza za swoim podpisem w końcu zaś dnia na odwrotnej stronie drugiego egzemplarza ostatniego wydanego pokwitowania urzędnik prowadzący kwitarjusz wypisuje ogólną sumę dziennych wpływów z zaznaczeniem numerów (od . . . . do . . . .) wydanych pokwitowań, co stwierdza swym podpisem.

§ 5.

Awizacja o przesyłkach pieniężnych zapomocą przekazów pocztowych wpisuje się do księgi awizacji.

Na każdy wpływ podjęty na podstawie przekazów pocztowych wypisuje się w dniu podjęcia pokwitowanie, które pozostaje w kwitarjuszu.

Na odcinkach przekazów winien być zaznaczony numer wypisanego pokwitowania.

Odcinki tych przekazów dołącza się do odnośnych pokwitowań.

§ 6.

Księgę kasową (wzór Nr. 2) prowadzi inny urzędnik.

Do księgi tej zapisuje się ogólne sumy dziennych wpływów z poszczególnych kwitarjuszy i wykazów Nr. 3 po uprzedniem ich sprawdzeniu i potwierdzeniu swym podpisem.

§ 7.

Gotówka winna być przechowywana w kasie ogniotrwałej, zamykanej na dwa odmienne zamki.

Klucz od jednego zamka przechowuje urzędnik prowadzący kasę, a klucz od drugiego zamka— urzędnik wyznaczony przez władzę przełożoną.

Obaj ci urzędnicy odpowiadają wspólnie za gotówkę przechowywaną w kasie.

Klucze od kasy ogniotrwałej nie mogą być zamieniane tak, aby osoba posiadająca klucz od jednego zamka miała możność wejść w posiadanie klucza od zamka drugiego, chociażby czasowo.

Kwitarjusze, księgi i dowody kasowe powinny być przechowywane pod zamknięciem w należycie zabezpieczonem miejscu.

§ 8.

Osiągnięte dochody Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu wpłaca do Centralnej Kasy Państwowej przynajmniej dwa razy w tygodniu przy deklaracjach płatniczych.

Wpływy otrzymane w ostatnich dniach okresu budżetowego winny być wpłacone do C. K. P. w ostatnim dniu powszednim tego okresu.

Wpłaty na konta czekowe Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu P. K. O. przelewa codziennie automatycznie na konto czekowe Centralnej Kasy Państwowej w P. K. O.

§ 9.

Ostatniego dnia każdego miesiąca księga kasowa winna być zamknięta za dany miesiąc. Przy zamknięciu miesięcznem powinny być wykazane sumy wpływu od początku roku do miesiąca sprawozdawczego, w miesiącu sprawozdawczym i sumy łączne (ogółem).

§ 10.

Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, jako specjalny poborca, niema prawa dokonywać jakichkolwiek wypłat z osiągniętych wpływów.

§ 11.

Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu sporządza co miesiąc sprawozdanie kasowe według wzoru Nr. 4 i jeden egzemplarz tego sprawozdania przedkłada do dnia 15 następnego miesiąca Wydziałowi Rachunkowemu Ministerstwa, a drugi Najwyższej Izbie Kontroli.

Po zamknięciu okresu budżetowego należy przesłać Wydziałowi Rachunkowemu Ministerstwa wraz ze sprawozdaniem za ostatni miesiąc wszystkie kwitarjusze, księgi i dowody kasowe celem przeprowadzenia cenzury.

§ 12.

Co pewien czas delegowany przez władzę przełożoną urzędnik dokonuje niespodziewanych rewizji kasy.

Ujawnioną wskutek rewizji kwotę niedoboru kasowego winni niezwłocznie pokryć funkcjonarjusze odpowiedzialni za stan kasy.

Ujawniona podczas rewizji nadwyżka winna być zapisana na przychód.

O dokonanej rewizji delegowany urzędnik czyni adnotację w księdze kasowej oraz sporządza odpowiedni protokół i przedkłada do władzy przełożonej.

§ 13.

Przepisy niniejsze obowiązują od dnia 1 kwietnia 1927 roku.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Góra*.

**Wzór Nr. 1a.**

POKWITOWANIE Nr. ..........

Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, jako specjalnego poborcy

| | zł | gr |
|---|---|---|
| P. (nazwisko i imię) .......... <br> .......... <br> adres .......... <br> .......... <br> wpłacił .......... <br> prenumeratę za kw. .......... <br> 192 ... (słownie złotych) .......... <br> .......... | | |

Warszawa, dn. .......... 192 r.

**Wzór Nr. 1b.**

POKWITOWANIE Nr. ..........

Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, jako specjalnego poborcy

| | zł | gr |
|---|---|---|
| P. (nazwisko i imię) .......... <br> .......... <br> adres .......... <br> wpłacił .......... <br> za ogłoszenie Nr. .......... <br> (słownie złotych) .......... <br> .......... <br> .......... | | |

Warszawa, dn. .......... 192 r.

**Wzór Nr. 1c.**

POKWITOWANIE Nr. ..........

Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, jako specjalnego poborcy

| | zł | gr |
|---|---|---|
| P. (nazwisko i imię) .......... <br> .......... <br> adres .......... <br> wpłacił .......... <br> za wydawnictwo .......... <br> .......... (słownie złotych) <br> .......... <br> Warszawa, dn. .......... 192 r. | | |

**Wzór Nr. 1d.**

Poz. wyk. wpł. dz. ..........

POKWITOWANIE Nr. ..........

Intendentury Ministerstwa Skarbu

za produkty sprzedane

z ogrodu Ministerstwa Skarbu

P. (nazwisko i imię) ..........

w dniu .......... 192 ... r.

| Ilość | Wyszczególnienie | zł | gr |
|---|---|---|---|
| | | | |
| | razem . . . .<br>(słownie złotych) | | |

**Wzór Nr. 2.**

# K S I Ę G A K A S O W A

Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu jako specjalnego poborcy

192__ rok.

## P R Z Y C H Ó D.

| 1 | 2 | 3 | 4 | | | | | | | | 5 | | 6 | | | | | | | | 7 | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Nr. bieżący | Data wpływu | Nr. kwitów wykazu względnie wyciągu P. K. O. | Wpłaty na konto czekowe w P. K. O. | | | | | | | | ze sprzedaży produktów z ogrodu | | Wpływy w gotówce z administracji Dziennika Urzędowego | | | | | | | | Suma ogólna wpływów w gotówce (w rubryce 5 i 6) | |
| | | | za prenumeratę | | za ogłoszenia | | za wydawnictwa | | Razem | | | | za prenumeratę | | za ogłoszenia | | za wydawnictwa | | Razem | | | |
| | | | zł | gr | zł | gr | zł | gr | zł | gr | zł | gr | zł | gr | zł | gr | zł | gr | zł | gr | zł | gr |
| | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

## R O Z C H Ó D.

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | | 6 | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Nr. bieżący | Data | Nr. kwitu | Nr. wyciągu kontowego P. K. O. | Kwota wpłacona do C. K. P. | | Przelew na konto czekowe C. K. P. w P. K. O. | |
| | | | | zł. | gr | zł. | gr. |
| | | | | | | | |

**Wzór Nr. 3.**
Poz. ks. kas.

W Y K A Z Nr.............

wpływów dziennych ze sprzedaży produktów z ogrodu Ministerstwa Skarbu
z dnia.......................................................192 r.

| Nr. bieżący | Nr. kwitu | S u m a | | U W A G I |
|---|---|---|---|---|
| | | zł. | gr. | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |
| | | | | |

# Sprawy walutowe.

## 136.

### ROZPORZĄDZENIE
### Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 26 marca 1927 r.

**o przedłużeniu terminu, przewidzianego w art. 1 ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami w brzmieniu, nadanem jej ustawami: z dnia 23 czerwca 1923 r., z dnia 20 marca 1924 r., z dnia 31 marca 1925 r. i z dnia 23 lipca 1926 r.**

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W art. 1 ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) w brzmieniu, nadanem jej ustawami: z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 459), z dnia 20 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 285), z dnia 31 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 225) i z dnia 23 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 463), skreśla się w wierszu drugim ustępu drugiego słowa: „31 marca 1927 r." i zastępuje się je słowami: „31 marca 1929 r.".

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1927 r.

Prezydent Rzeczypospoltej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 1 kwietnia 1927 r. Nr. 31, poz. 257).

# Sprawy Spółdzielcze.

## 137.

### KOMUNIKAT RADY SPÓŁDZIELCZEJ

W dniu 19 marca 1927 r. Minister Skarbu powołał na następne dwóchlecie nowych członków państwowej Rady Spółdzielczej z pośród kandydatów, przedstawionych przez związki rewizyjne spółdzielni.

Skład Rady stanowią obecnie:

Przewodniczący — Janusz Kwieciński, naczelnik wydziału Ministerstwa Skarbu.

Członkowie:

1) Senator ks. patron Stanisław Adamski (Związek spółdzielni zarobkowych i gospodarczych w Poznaniu).

2) Poseł dr. Emil Bobrowski (Związek spółdzielni spożywców Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie).

3) Senator dr. Jerzy Busse (Związek spółdzielni rolniczych na Polskę zachodnią w Poznaniu).

4) Inż. Zygmunt Chmielewski (Związek rewizyjny polskich spółdzielni rolniczych w Warszawie).

5) Dr. Jan Dębski (Związek rewizyjny spółdzielni kółek rolniczych w Krakowie).

6) Podpułkownik dr. Tadeusz Garbusiński (Związek rewizyjny spółdzielni wojskowych w Warszawie).

7) Poseł Apolinary Hartglas (Związek żydowskich towarzystw spółdzielczych w Polsce z siedzibą w Warszawie).

8) Władysław Jenner (Związek stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych we Lwowie).

9) Władysław Jurkiewicz (Krajowy patronat spółdzielni rolniczych we Lwowie).

10) Antoni Kleniewski (Związek spółdzielni polskich w Warszawie).

11) Zygmunt Kmita (Związek spółdzielni spożywców Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie).

12) Inż. Juljan Pawlikowski (Związek rewizyjny spółdzielni ukraińskich we Lwowie).

13) Marjan Rapacki (Związek spółdzielni spożywców Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie).

14) Dr. Włodzimierz Seydlitz (Związek spółdzielni zarobkowych i gospodarczych w Poznaniu).

15) Hieronim Smoliński (Związek rewizyjny polskich spółdzielni rolniczych w Warszawie).

16) Mieczysław Strzetelski (Związek rewizyjny spółdzielni rolniczych w Krakowie).

17) Leon Twarecki (Krajowy patronat spółdzielni rolniczych we Lwowie).

18) Piotr Załuski (Związek rewizyjny polskich spółdzielni rolniczych w Warszawie).

19) Jan Żerkowski (Związek spółdzielni spożywców Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie).

Pozatem w skład Rady Spółdzielczej wchodzą delegaci Ministerstw: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu, Pracy i Opieki Społecznej, Robót Publicznych.

# Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

## 138.

### ROZPORZĄDZENIE

**Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 31 marca 1927 r.

**w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.**

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustępie pierwszym art. 115 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) wstawia się w miejsce słowa „pęciu" słowo „sześciu".

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Prezydent Rzeczypospoltej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 1 kwietnia 1927 r. Nr. 31, poz. 255).

Drukarnia Państwowa, Miodowa Nr. 22, Nr. 36189. 31.III. 1927. 6000.